

ה"ט 59500/08/20 - האגר סטל נגד קמר בדר

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 59500-08-20 סטל נ' בדר
תיק חיצוני:
בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המבקשת: האגר סטל
נגד
המשיבה: קמר בדר
החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

ביום 30.8.20 ניתן צו במעמד צד אחד על ידי כב' סגן הנשיא וביום 3.9.20 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים במסגרת תורנות פגרה.

יצוין כי התנהלות שני הצדדים בדיון הייתה לא ראויה ומתלהמת וניכר היה כי אכן יש מתח רב בין הצדדים ונדרשתי להערות שונות במהלך הדיון ביחס לשני הצדדים.

ככל שניתן להבין מהבקשה ומטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים הרי שהצדדים מתגוררות בסמוך ומזה זמן מתגלעים ביניהן סכסוכים.

המבקשת טוענת כי המשיבה מקללת אותה, תוקפת אותה, מאיימת עליה בעצמה ובאמצעות אחרים וכי האירוע האחרון היה תקיפתה בידי אחיותיה של המשיבה.

המשיבה טענה (כשחלק טענותיה נקראו מן הכתובים) כי המבקשת מאיימת עליה, מקללת אותה וכי כל טענותיה הנגדיות של המבקשת כנגדה בשקר יסודן.

עוד נטען על ידי שני הצדדים כי פניות הדדיות למשטרה אינן נושאות פרי לטענתן וכי הסכסוך נמשך בין שיש בנמצא צו כמבוקש בהליך זה ובין שלא.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות וזאת ביחס לתשתית שהונחה על ידי המבקשת ביחס לבקשה שבפניי למעט צו מצומצם של אי יצירת קשר הנדרש כעולה מהדיון עצמו ואופן התנהלותו.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתי הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימותם של שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך בהיקף כזה או אחר וזאת ככל הנראה מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים, וויכוחים שחלקם גלשו גם לתוך אולם בית המשפט על ידי הצדדים ואחרים.

כאמור, לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקשת ביחס לנסיבות המתוארות בבקשה לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו ועל כן דין הבקשה להידחות. עם זאת נוכח ההתנהלות המתוארת מצאתי ליתן צו חלקי לעניין אי יצירת קשר נוכח התנהלות הצדדים בדיון ועל מנת לנסות ולצמצם אירועים עתידיים.

בחירת היסוד הראשון: אירועי העבר - כאמור מטיעוני שני הצדדים עלה כי מדובר בסכסוך נמשך וכי היה הליך קודם בין הצדדים ואפשר שגם יותר מפעם אחת. בנקודת זמן זו בית המשפט נדרש לבחון אך את התשתית שהובילה להגשת הבקשה דנן ולא לפעולות או התנהגויות אחרות קודמות בזמן אשר הצדדים לא מצאו לנכון להגיש בקשה ביחס אליהן.

לעניין הנימוקים שהועלו בבקשה הנוכחית - ככל שעיקר הבקשה נבעה מטענות בדבר תקיפה קונקרטית שארעה בסמוך להגשת הבקשה הרי שהיה מצופה כי הדברים יופיעו בבקשה ב"רחל בתך הקטנה". לא ברור מדוע היבט כה מובהק, לכאורה, של הטרדה מאיימת לא צוין בבקשה בעוד שנתונים אחרים, זניחים הרבה יותר, ישנים הרבה יותר ועמומים הרבה יותר - צוינו מספר פעמים. בדיון הסתבר כי לטענת המבקשת תקיפתה לא נעשתה בידי המשיבה אלא בידי אחיותיה של המשיבה וזאת על פי מה שנטען להיות הנחייתה של המשיבה ואולם הדברים לא הוכחו.

ממילא היה מצופה כי הדברים יפורטו כהלכה בבקשה ולא הוברר מדוע הבקשה הוגשה כנגד המשיבה בלבד. עם כל הכבוד, לא עלה בידי המבקשת להוכיח את הנטען על ידה וההקלטה שנשמעה לא היה בה כדי להעלות או להוריד לעניין זה.

לכך מצטרף הנתון שלמרות הטענה לנוכחותם של גורמים נוספים במקום, איש מהם לא הובא להעיד מטעם המבקשת ועדותה נותרה עדות יחידה של בעלת דין. עדותה ניתנה באופן רגשי מאוד, ללא ביסוס של ממש בעדויות או ראיות ותוך התפרצויות חוזרות ונשנות כלפי המשיבה בעת מתן עדותה של זו בנושאים שלכאורה לא היו נוחים למבקשת. גם סוגיית הטיפול הרפואי והמסמכים שהוצגו לא חיצקו את טענות המבקשת. בתיעוד הרפואי שהוצג לעיוני לא היה כדי לשפוך אור נוסף על הדברים מעבר לטענות המבקשת.

לסיכום חלק זה: לאחר שמיעת עדות המבקשת והאמון המופחת שמצאתי לתת בה, בהעדר ראיות אחרות התומכות בטענותיה ובהעדר תשתית ראיתית מספקת לא ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים של ממש על בסיס טענות המבקשת בבקשה ובדיון ודין הבקשה להידחות למעט היבט מצומצם של אי יצירת קשר.

עם זאת אציין כי גם בטענות המשיבה לא מצאתי לתת אמון.

עדויות הוקראה מהכתובים - נתון שהפחית ממהימנות הטענות וזאת בשים לב לתוכן הדברים. נוכח הדברים הקשים שנטענו בטיעונה, ואשר נאמרו ונעשו לטענתה רק לאחרונה, היה מצופה כי המשיבה תטען את הדברים בצורה שוטפת וספונטנית. גם הטענות לגבי אי הגשת בקשה דומה מצידה על אף טענותיה הקשות כלפי המבקשת - עוררו תהייה ביחס למהימנות הטענות ועל כן גם בעדותה לא מצאתי לתת אמון.

ראוי להדגיש שצו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך. מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט בבואו ליתן צו כזה במעמד צד אחד או במעמד שני הצדדים. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) באומרו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

הדברים ברורים ומדברים בעד עצמם.

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקשת בנסיבות המקרה שבפניי לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליה ביחס לאירוע העיקרי הנטען בבקשה, דין הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - להידחות למעט לעניין אי יצירת קשר בין הצדדים.

הצו שניתן במעמד צד אחד יצומצם כך שהוא אוסר על המשיבה ליצור קשר כלשהוא עם המבקשת אם במישרין ואם בעקיפין וזאת עד ליום 28.2.21.

למותר לציין כי אין בביטול הצו כדי להכשיר איום או הטרדה מאיימת אחרת, כמשמעה בחוק, מצד המשיבה כלפי המבקשת וממילא פתוחה הדרך בפני המבקשת לשוב ולעתור בעתיד למתן סעד כאמור ככל שיתקיימו נסיבות המצדיקות זאת.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.